

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 12. De scandalo, seu pernicioso exemplo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

DIES XII.

De Pernicioso Exemplo.

I.

PERniciosum exemplum plures animas in Infernum præcipitavit, quàm Apostolorum zelus, & Concionatorum eloquentia cælo asseruerit. Homo pravi exempli Prædicator, & Apostolus est diaboli, qui juxta mentem Prophetarum in *Psalm. 1. v. 12* *Cathedra Pestilentie sedet.* Si quis Christianorum Christum profiteri veretur, ignavia esse creditur. Si verò in Christum insurgit, si diabolo se addictum esse profiteretur, si malitiæ ipsius instrumentum se reddit, ut cum ipso ad perdendas animas pretiosissimo Servatoris sanguine redemptas conspirat, hoc sanè horrendum quid videtur. Id autem facit homo, qui malo exemplo alios offendit. Annon hoc facere, est abominationem in loco sancto ponere? an non hoc, non tantum est Apostatae, sed etiam persecutoris Christi personam induere? an non hoc est Antichristi munus obire? & hæc est perversitas prorsus horrenda, quòd homines, qui se Christianos profitentur, quibus tam præclaro nomine gloria

ria.

September. riari concessum est, eò usque progredi non erubescant?

II. Auderétne quis asserere, hominem pravi exempli plus habere virium, animas ad pœnas æternas præcipitandi, quàm Christus habuerit ad eas æternùm beatas reddendas, pluresque homines pravo exemplo fuisse damnatos, quàm per mortem, per sanguinem, per merita Christi, per Sacramenta, per ejusdem merita, quæ nobis applicantur, salutem æternam fuerint consecuti. Quemadmodum Christus sua habet Sacramenta, quæ gratiarum ipsius fontes, salutisque nostræ sunt instrumenta, sic etiam dæmon, inquit S. Augustinus, Sacramenta sua habet, quæ peccatorum hominum sunt fontes, & damnationis ipsorum Instrumenta. Exempla mala, imagines lascivæ, libri periculosi, sermones parùm honesti, cantiones obscenæ, spectacula periculosa, quibus spectatis scelera addiscuntur, & ut plurimum delectatio excitatur, cum non sine ornatu videantur. Impia hominum vitæ licentioris colloquia, immodestæ puellarum, & mulierum mundanarum nuditates, & ornamenta, earundem agendi ratio, vel nimis libera, vel nimis affectata; exempla hominis dignitate quadam, & autoritate

con-

conspicui, diaboli quodammodo Sacramenta sunt non raro potentiora ad animas æternum perdendas ob animi nostri debilitatem, quàm Sacramenta Christi ad nos æterna felicitate beandos. Ah! annon sæpiùs pravis meis exemplis perverfus derestandorum hujusmodi Sacramentorum minister extiti?

III. Malum est actionem exercere indifferentem, licet ea non malo fine fiat, si per eam anima quædam imbecilla offenditur. Carnibus vesci possum, inquit Apostolus. Nihilominus, *si esca scandalizat fratrem meum, non manducabo in æternum;* 1 Cor. 3. 13. ne ipsius imbecillitas pravo hoc exemplo offendatur, quod sciam Christum pro ipso mortuum fuisse. Quid igitur erit actionem exercere malam, eamque eo fine facere, ut proximus tuus ad malum alliciatur? malum inimico suo creare, eumque non amare, scelus est: quid igitur erit perniciem machinari insoni fratri tuo? amico tuo? si damnationis ipsius es causa, tunc ipse quoque tuæ erit causa; si in infernum eum præcipitas, ipse te secum trahet; si instrumentum fuisti perditionis, & infelicitatis ipsius, certissimè socius ejusdem eris. Crudelior ipsius fuisti homicida, quàm, si vitam corporis eidem ademisses; Verum

R.

cùm

September.

cum vitam ei æternam eripueris, ipse in inferno tortor tuus æternum erit. Vellēne Christus salutem æternam illi impertire, qui fratrem suum ad inferorum barathrum detrussisset? possetne hoc facere? an non infelix iste apud Deum conquerendi causam haberet? quid, Domine, diceret, homo iste perversus ad inferorum flammam me detruxit, & tu eum ad cælestem Paradisum evehis? is inutilem mihi reddidit virtutem mortis tuæ; & ipse ejusdem fructum reportat? si justus es erga me, an non æquo indulgentior es in ipsum? mereturne homo ille misericordiæ tuæ effectus, qui te vel invitum impedit, quò minùs eam mihi exhiberes? annon hæc querelæ atrocissimæ sunt exprobrationes, tibi que justæ formidandæ causæ; si pravo exemplo proximum offendas?

Statue exemplis bonis sarcire mala, quæ præbuiisti; & præcipuè, si quem ad peccatum induxisti, omnibus viribus contendere, ut illum ex eo retrahas.

Peccantes in fratres, & percutientes conscientiam eorum infirmam, in Christum peccatis. 1. Cor. 8. 12.

Et nunc, quod gravius est, ipsi Christum persequuntur, qui ab eo utique Christiani dicuntur. Bern.

DIES